

December 2016

Weekthema: Vanuit oud naar een nieuw begin

Maandag

Je enige troost van generatie tot generatie

Lezen: Psalm 90: 1-6

Mozes heeft twee-derde van zijn lange leven in woestijnen tussen Egypte en Israël doorgebracht. Hij weet wat uitzichtloze wegen zijn, in gloeiende hitte met kwellende dorst, door wolken van stof. Hij weet wat de reis door het leven betekent. In de woestijn heeft hij ook ontdekt hoe afhankelijk een mens is. Alle menselijke overmoed is daar van hem afgevallen. Uiteindelijk heeft Mozes maar één houvast overgehouden: de Heere bleef zijn Toevlucht van generatie tot generatie. Mozes heeft geleefd onder een wegstervend volk waarvan een hele generatie niet het beloofde land mocht ingaan. Alleen bij de Heere Die van generatie tot generatie Dezelfde bleef kon hij schuilen. Door de slagen van het leven gelouterd (gezuiverd), weet Mozes zich al meer en meer aan zijn God verbonden. Daarom wil hij ons wijzen op Wie God is. Mozes vraagt het ons van tussen de graven in de woestijn: geslachten gaan, geslachten komen; ben jij in Gods ontferming (bescherming) opgenomen? Is dat jouw enige houvast vandaag? Aan het einde van een jaar, midden in je werk of studie of 'gewoon' op de plek die je mag innemen? Die God blijft in Christus gisteren en vandaag Dezelfde, van generatie tot generatie!

Dinsdag

God is een woning

Lezen: Deuteronomium 33: 26-29 en Psalm 90: 1-3

De Heere Die een toevlucht is, biedt ook beschutting en een woning. Mozes spreekt over zijn houvast in die jaren dat hij door de wildernis zwierf. De eeuwige God was hem tot een woning; er waren dragende Handen onder Israël. Ze sjouwden maar door het zand zonder vast adres. Is er dan iets heerlijkers om aan te denken dan een woning? Mozes kijkt terug op een tijdperk van honderden jaren waarin hij bevestigd ziet dat God een woning biedt. Hij Denkt terug aan de Rode Zee, aan de brandende braamstruik, aan Jakob, Izaäk en Abraham,

aan Noach en Adam. Wij kunnen terug zien op duizenden jaren: Op Mozes, Jozua, op David en Daniël; op Bethlehem en Golgota. Wat bent U, Heere, een woning en toevlucht geweest voor Uw volk, van generatie tot generatie – vanaf Pinksteren tot vandaag. Ook vandaag zijn wij immers tentbewoners; Hij heeft daarom de woning van Zijn Vader verlaten om jou en mij weer een plaats in het huis van de Vader te geven. Heb jij de toevlucht al genomen tot Hem of ben je nog dakloos?

Woensdag

Ons leven

Lezen: Psalm 90: 4-6 en Jakobus 4: 13-17

Vandaag wordt ons ons leven getekend; het is een slaap, een droom. Het is als oosters gras; 's morgens bloeit het en 's avonds wordt het afgesneden en het verdort. Zelfs duizend jaren zijn in de ogen van de eeuwige God als één dag. Wat wil de Heere ons daarmee zeggen? Mozes ziet de mensen om zich heen wegvallen. In de woestijn worden graven gedolven. God is de eeuwige. Hij wil ons leren dat er een geweldige tegenstelling bestaat tussen Hem en ons; wij zijn mensen van de dag. Wij zijn van gisteren; Hij is van vandaag, van morgen en Hij heeft de toekomst. In heden, verleden en toekomst is Hij Dezelfde. Hij is en blijft de eeuwige, machtige, barmhartige Toevlucht van generatie tot generatie. Gelijk het gras is ons kortstondig leven; maar 's Heeren gunst is van eeuwigheid tot eeuwigheid dezelfde. Heb jij die beide zaken al beleden en beleefd? Dat kan alleen door Christus 'werk. Hij werd van God verlaten opdat een wederhorig kroost (ongehoorzaam volk) altijd bij Hem zou wonen. God heeft Hem overgegeven in de dood. Daarom heeft wie in Hem gelooft, het eeuwige leven. *Gij, Rots in stormgedruis: wees ons de toevlucht in de nacht; wees eeuwig ons tehuis.*

Donderdag

Wat gaat het leven snel

Lezen: Psalm 103: 13-18 en Psalm 90: 7-9

Wat gaat een jaar, een maand, een week een dag snel voorbij. Dit jaar is alweer bijna om. Waar zijn de jaren gebleven, zegt een oudere. Mozes zegt in dit lied: wij brengen onze jaren door als een gedachte. Voor we het weten staan we aan het einde van ons leven. Het is een zucht. Dat kunnen we ons al we jong zijn maar moeilijk voorstellen. Dieper dan de

tegenstelling tijdelijk eeuwig, wordt hier getekend het verschil tussen een heilig God en een onheilig zondaar. Wij vergaan door Uw. Toorn, zegt Mozes. De Heere weet van onze zonde, de ongerechtigheid, de schuld die wij op ons laden in gedachten, woorden en werken. Hij stelt onze ongerechtigheden (verkeerde daden) voor Zich; ook onze geheime zonden die we voor elkaar weten te verbergen zijn Hem bekend. Toch laat Hij ons ook Zijn liefde zien. Zo groot was Gods toorn tegen de zonde dat Hij die niet ongestraft heeft gelaten, maar ze aan Zijn geliefde Zoon heeft gestraft met de bittere en smadelijke kruisdood. De dood is de straf op onze zonden. Ontkennen wij dat of beamen we dit vluchtig in dit jachtige leven? of hebben we ontdekt dat ons leven snel voorbij gaat en we ernst moeten maken met het heden dat God geeft in Zijn genade? Bent je al met deze nood tot Christus gevluht? Bij hem ben je meer dan welkom!

Vrijdag

Optellen of aftellen?

Lezen: Psalm 90: 9-14

Mozes spreekt in de binnenkamer met zijn God. Hij heeft om zich heen gekeken voor hij ging bidden en hij heeft de talloze graven gezien die in de woestijn zijn gedolven. De dood achtervolgt hen; de weg die ze hebben afgelegd is een lang lint van graven geweest. Hij kijkt omhoog naar de Heere, zijn Toevlucht en bidt: 'Heere, leer ons onze dagen tellen, zodat wij een wijs hart mogen krijgen'. Begrijp jij Mozes' levenswijsheid? Wij tellen onze dagen op. Een jong meisje zegt enthousiast: 'Ik ben al 10', en een oudere, dankbaar voor zijn of haar leeftijd, zegt: 'Ik ben al 80.' Wij tellen op. Mozes telt zijn dagen af: wij hebben een bepaald aantal dagen gekregen van de Heere; elke dag gaat er weer eentje af en wat daarin onze trots was is moeite en verdriet. Elke huis heeft zijn kruis en elk hart zijn eigen smart, zo zegt een gezegde. Wie zo leert aftellen heeft een wijs hart ontvangen. wie een wijs hart ontvangt door de werking van Gods Geest krijgt ook te maken met de nood van zijn gedeelde hart. Wie bidt om een wijs hart, bidt ook: 'Neig mijn hart en voeg het samen met de vrees van Uwen Naam.' Dat gebed geeft een realistische kijk op het leven, hoe oud of jong je ook bent. dan is ons leven tot Gods eer. Ik zal Uw Naam en Majesteit, eren tot in eeuwigheid! Een mens met een wijs hart telt niet op, maar af.

Zaterdag

Gods tijd is de beste tijd

Lezen: Filippenzen 2: 5-11 en Psalm 90: 14-17

Hoe lang nog? Als er een ernstige ziekte in ons leven is of we hebben te maken met verdriet of zorgen kan die vraag zo sterk boven komen; hoe lang nog? Als er dan het verlangen is om met Christus te leven, als er een hemelverlangen is, dan weten we: het uitnemendste van dit leven is moeite en verdriet, maar het beste komt nog. Toch gebeurt het dat God die goede wens niet direct verhoort. Soms moeten we lang wachten en wachten duurt lang. Waar het op aan komt is het vertrouwen dat Gods tijd de beste tijd is. daarom vraagt Mozes ook aan de Heere om tijdelijke zegeningen te mogen ontvangen; die zullen hem tonen dat Gods toorn gestild is en dat de Heere Zich heeft ontfermd over Zijn volk. De Heere geeft na de diepe dalen ook hoge bergen met uitzicht op Hem. We moeten onze zegeningen tellen, één voor één. Mozes leert ons op de zelfde wijs te zingen: Tel uw tegenslagen één voor één; want daarin zie je ook Gods lierde door alles heen. Hoe kan dat dan? Omdat Christus tot in de hel vernederd is; daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd. Wie deelt in Zijn vernedering, mag ook delen in Zijn verhoging uit vrije genade. Om Christus' wil is Gods tijd de beste tijd.

Zondag

Einde en nieuw begin

Lezen: 1 Petrus 4: 1-9

Nee, Petrus is hier geen onheilsprofeet die het einde van de wereld aankondigt. Zeker, de apostel spreekt in vers 7 over het naderende einde van alle dingen. Maar dat is niet de boodschap van een oer-pessimist die in allerlei voortekenen de totale ondergang van de wereld ziet naderen. Het is juist het woord van een verkondiger van het Evangelie, van een zeer blijde boodschap. Want Petrus heeft het in deze woorden over de wederkomst van Christus. Die komst betekent inderdaad 'het einde van alle dingen'. Dat kan ook vertaald worden al 'het doel van alle dingen'. Alles zal dan tot zijn bestemming komen. Sterker nog: Christus zal alles tot Zijn (!) bestemming brengen. Voor de ongelovigen is deze boodschap een aansporing om zich tot Christus te bekeren. Voor de gelovigen is het reden om met grote verwachting te leven. want nog maar één heilsfeit wacht ons. De wederkomst van onze HEERE en Heiland. Door vuur en oordeel heen zal Hij een nieuw begin maken en

volkomen verlossing brengen. Daarom zeggen we, juist op zondag: 'Houdt moed, de Koning is al onderweg'. Daarom bidden we, midden in de moeten van het gebroken leven: 'Uw Koninkrijk kome'!